

Soler&Palau és una de les empreses de la Catalunya interior que més expansió ha tingut a escala internacional. Malauradament, Eduard Soler, un dels seus dos fundadors, va morir recentment, però gaudim de la memòria i la col·laboració de Josep Palau, que ens explica com van ser els inicis d'aquesta societat compartida: **"Tots dos érem nascuts a Ripoll i ens coneixíem del poble, però mai havíem tingut gaire relació fins a finals dels anys 40. Ell, que era una mica més gran, ja havia acabat els estudis i treballava a Barcelona, mentre jo encara estudiava a Terrassa i treballava a la AEG. Coincidíem cada dilluns al primer tren, cap a Barcelona en Soler, i jo cap a Terrassa. En aquests periòdics viatges setmanals va néixer la relació que acabaria en societat. L'any 1950 en una excursió de vacances amb altres amics vàrem tancar el tracte. El febrer del 1951 posàvem la primera pedra del que després seria Soler&Palau construint un taller de 140 metres quadrats en un hort de casa que ens van llogar. Vam aconseguir també que els pares ens deixessin 150.000 pessetes a cada un i ens vam posar a treballar."**

Poc temps després de començar la feina, aquells dos joves entusiastes ja van entrar amb molt d'encert en el món dels ventiladors moguts per un motor anular: **"També teníem unes patents i vàlvules motoritzades que fèiem al principi i gràcies a les quals ens varen donar el permís d'indústria que era molt difícil d'obtenir ja que eren temps de quotes, crisi i penúries. Amb els anys i la feina, aquell primer taller s'havia anat ampliant fins arribar a disposar de 3000 metres quadrats, ocupant ja tot l'hort. Però la gran crisi del petroli de l'any 1973 i la transició política d'Espanya ens va complicar una mica les coses."** No obstant això, aquells moments difícils que van durar fins a l'any 1985 es superen amb una gran idea dels dos socis de l'empresa: **"No volíem acomiadar gent, i ens vam adonar que amb els mitjans i la tecnologia que teníem podíem obrir una nova línia de productes. Va ser d'aquesta forma que vam començar amb el petit electrodomèstic."** Això, sense abandonar mai la fabricació de ventilació: **"Aquest és un sector que amb els anys ha anat en augment i que ens permet disposar d'una gamma molt àmplia de productes. Fem grans ventiladors industrials i altres com a complements de maquinària, ventiladors domèstics i petits extractors per a cuines i banys."** El disseny i la qualitat del petit electrodomèstic i la iniciativa d'aquests empresaris per tal de salvar llocs de treball van ser molt ben rebuts pel públic consumidor. Però fa cinc anys **"ens vam adonar que ja no podíem competir amb el petit electrodomèstic que arribava dels països asiàtics. Ho vam rumiar molt i vam prendre la determinació d'abandonar aquest sector i dedicar-nos de ple als ventiladors pels quals som coneguts arreu. Per donar una idea de la magnitud del que és avui la ventilació Soler&Palau, n'hi ha prou fent notar aquestes dades: 1800 aparells catalogats i 5000 referències d'aparells per a aplicadors. Tot plegat, l'any 1999 hem fet més de 2 milions d'aparells, i tots venuts."**

L'esperit social de l'empresa, que decideix transformar-se per no haver d'acomiar treballadors, s'ha mantingut des dels inicis i sempre ha format part del tarannà dels dos socis: **"Jo dic que un empresari que posa una empresa en una població petita contra una hipoteca social perquè, si té uns importants creixements, passa a formar part de l'economia**

d'aquell poble. De totes maneres, també cal recordar que Ripoll ja era una vila molt industrialitzada des de molts segles enrere."

Aquesta vocació social és perceptible en molts aspectes: **"Ja a principis dels anys seixanta i davant la impossibilitat de trobar gent preparada per a les nostres fàbriques, vam muntar una escola dins la fàbrica, i el Ministeri d'Educació ens la va homologar. La nostra idea era seguir el model dual alemany, que combina el contracte de treball i la feina al costat de l'operari als matins amb l'estudi teòric a la tarda, únic sistema per tenir una formació professional com cal."** Eduard Soler també va estar sempre preocupat per l'evolució de la comarca i en no tenir dona, ni fills, ni nebots, va optar per crear una fundació que heretés el seu patrimoni per tirar endavant l'Escola de Treball del Ripollès Fundació S.F., ara ja en funcionament.

En aquests moments, el grup Soler&Palau té set fàbriques ubicades a diverses poblacions catalanes, Madrid i fins i tot a Mèxic: **"Una altra de les coses que vam fer per afrontar la crisi del 1973 va ser la de separar la nostra secció d'utilitatges amb la consigna que ha de fer matris i molles per a nosaltres, però que també ha de buscar nous mercats. D'altra banda, ens vam associar i vam crear Some, una empresa ubicada a Sant Quirze de Besora (Ripollès), que s'ha convertit en un important proveïdor de peces metàl·liques per a Soler&Palau i importants multinacionals de l'automòbil, de l'electrònica i dels electrodomèstics."** A part d'aquestes plantes, i de la principal ubicada a la N-152 entre Ripoll i Campdevànol, **"tenim el magatzem logístic de Parets (Vallès Oriental), i empreses comercials repartides per diversos països del món."** I encara continua: **"Vam començar amb l'exportació a principis dels setanta, amb força problemes aranzelaris que es van veure superats amb l'entrada d'Espanya al Mercat Comú, i posteriorment amb aquest mercat global que s'està creant i que per a nosaltres és meravellós. De totes maneres, caldrà veure com se soluciona el tema de les grans fusions, perquè el món no quedi dividit en elefants i puces."**

Pel que fa al futur de l'empresa, Josep Palau té molt clar que cal continuar marcant-se objectius i un equip que pugui portar-los a terme: **"Penso que els homes que es posen al capdavant d'una indústria han de tenir vocació de lideratge, i això pressuposa creixements i internacionalització."** Respecte al lligam entre família i empresa, tanmateix, assegura: **"Crec que una empresa familiar, a mesura que va augmentant de mida i creix la família amb noves generacions, cal que s'organitzi com una societat anònima dirigida per autèntics professionals de reconeguda vàlua en tots els punts de responsabilitat. La família solament hauria de ser propietària i participar en el Consell d'administració. Jo demano als meus hereus que s'hi mantinguin com a accionistes sempre perquè es tracta de l'obra iniciada per la nostra família."** El tàndem format per Josep Palau i Eduard Soler va donar, doncs, molts fruits i en continua donant encara: **"Érem molt diferents de caràcter, de forma i estil d'enfocar la vida: ell, solter; jo, casat i ple de fills i de família; ell era molt més idealista que jo, que sempre he estat força pragmàtic... Però sempre havíem pensat que aquesta era la nostra gran sort. Jo li deia, quan dissentíem, que si tots dos fóssim iguals en sobraria un."**

**“Els homes que es
posen al capdavant d’una
indústria han de tenir
vocació de lideratge”**

Eduard Soler i Josep Palau - Ripoll (Ripollès)